

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเชื่อมความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความนิยมคิดของบุคคล และเกี่ยวโยงไปถึงการตัดสินใจจำแนกบางสิ่งบางอย่าง ตลอดจนความเข้าใจของบุคคลกับสิ่งแวดล้อมด้วย เมื่อได้ที่ความเชื่อนั้นเกิดขึ้นซึ่งจะเป็นความเชื่อส่วนบุคคล หรือของกลุ่มคน หรือของสถาบันก็ตาม ก็จะปรากฏพฤติกรรมโน้มเอียงไปตามความเชื่อนั้น ๆ ความเชื่อหล่ายอย่างจังได้กลายมาเป็นชนบทรวมเมื่อym ประเพณีของสังคม และชนชาติต่อมา (จารฯ สุวรรณทต., 2540, หน้า 822) นักจิตวิทยาเชื่อว่า ความเชื่อมมือทิพลด้วยการแสดงออกทางพฤติกรรมของมนุษย์ และโดยธรรมชาติของมนุษย์มักจะแสดง hacความเชื่อมากกว่าความจริง และจะยึดถือฝังแน่อยู่กับความเชื่อเหล่านั้น แม้จะยังไม่อาจพิสูจน์ให้เห็นชัดเจนได้ เมื่อมนุษย์มีความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความเชื่อนั้น ๆ ก็จะทำให้เขากำราทำสิ่งต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความเชื่อของตน อย่างไรก็ตาม ก่อนการกระทำสิ่งต่าง ๆ ลงไปนั้น เขายังต้องได้รับการกระตุ้นอย่างเหมาะสมกับปัจจัยจากความเชื่อที่มีอยู่อีกด้วย (Rokeach, 1970, p. 112)

ความเชื่อเป็นส่วนหนึ่งของบทบาท และสถานภาพทางสังคมที่มีความสำคัญในการทำเนินชีวิตของบุคคลในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจ และพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออก ซึ่งความเชื่อของมนุษย์มีอานุภาพในการกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ (ชัยพร วิชชาภุช, 2525, หน้า 81-86) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เป็นผลของการเปลี่ยนแปลงในความเชื่อ และบุคคลจะแสดงพฤติกรรมตามความเชื่อของตน (ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2526, หน้า 10-13) ความเชื่อเป็นสิ่งที่ติดแผ่นอยู่ในความคิด ในความเข้าใจ เป็นรูปแบบหนึ่งของความรู้ และการกระทำ จากที่กล่าวมานี้จะเห็นว่า ความเชื่อมนบทบาทสำคัญมากสำหรับการประพฤติปฏิบัติในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในหลาย ๆ ด้าน (Scheibe, 1970, pp. 1-40 ข้างถัดใน จารฯ สุวรรณทต., 2540, หน้า 815)

ความรู้เป็นแนวทางหนึ่งของบุคคลในการนำไปใช้สำหรับการปฏิบัติ การที่บุคคลมีความรู้ความเข้าใจดี ก็จะนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้อง เมื่อบุคคลได้รับความรู้ซึ่งอาจจะได้รับมาจาก การฟัง การอ่าน หรือการมองเห็นจะทำให้บุคคลพยายามจะทำความเข้าใจกับความรู้นั้น ๆ และนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือการวิเคราะห์ปัญหา หรือประสบการณ์ออกเป็นส่วน ๆ เพื่อทำความเข้าใจแต่ละส่วนของสถานการณ์นั้น แล้วนำเอาส่วนประกอบเหล่านั้นมารวมเป็น

ส่วนรวมที่มีโครงสร้างແນັດ ໂດຍນໍາຄວາມຮູ້ທີ່ມີອຸ່ນເຕີມມາຮັມກັບຄວາມຮູ້ໃໝ່ທີ່ໄດ້ຮັບ ແລ້ວສ້າງເປັນ ແຜນກາຣປະກິບຕິ (ປະກາເພື່ອ ສຸວະຮຸນ, 2526, ນ້າ 10-13) ຄວາມຮູ້ຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນທີ່ທໍາໄຫ້ເກີດ ກາຣເປັນແປ່ງພຸດີກຽມ ເພີ່ມປະສົງອີກາພດ້ານຄວາມຄິດ ຄວາມຮູ້ສຶກ ກາຣກະທຳ ແລ້ວເພີ່ມພູນ ປະສບກາຣົນທີ່ຈະຊ່າຍປຸງແຕ່ງຈົວດີໃໝ່ສຸນນູ້ນ (ອນນັ້ນທໍາ ນາງຢຸທ, 2532, ນ້າ 115-116)

ຄວາມເຂົ້າເຊື່ອຄວາມຮູ້ເປັນສຳກວະຄວາມຮູ້ສຶກຍ່າງໜຶ່ງໃນຈິຕິຈີຂອງບຸຄຸຄລເກີຍວັກັນ ຂໍອເທົ່າຈົງ ແລ້ວຍະລະເຂີຍດເກີຍວັກັນເຂົ້າເຊື່ອກາວຕ່າງ ຫຼົງເກີດຈາກກາຣສຶກຫາຄັນຄວ້າ ກາຣເຍືນຮູ້ ກາຣສັງເກດ ປະສບກາຣົນ ຄໍາບອກເລົາ ທີ່ອກາຈົດບັນທຶກ ແລ້ວແສດງອອກນາໃນຮູ່ປະກອບພຸດີກຽມ ດ້ານຄວາມຮູ້ ແລ້ວກາຣເຍືນຮູ້ ຫຼົງຄວາມເຂົ້າເຊື່ອຄວາມຮູ້ ເປັນຄວາມຮູ້ສຸວະບຸຄຸຄລທີ່ປະກອບດ້າຍຄວາມເຂົ້າ ພລາຍ ຖ້າ ດ້ານ ຄວາມເຂົ້າແຕ່ລະດ້ານຈະທໍາໄຫ້ພຸດີກຽມກາຣເຍືນຮູ້ຂອງບຸຄຸຄລແຕກຕ່າງກັນ (Schommer, 1990, pp. 498-504) ຕັ້ງກາຣສຶກຫາຂອງຂອ້ມເມອ້ວ (Schommer, 1993, pp. 406-411) ແລ້ວຂອ້ມເມອ້ວ ແລ້ວຄຄະ (Schommer et al., 1997, pp. 37-40) ທີ່ພບວ່າ ຄວາມເຂົ້າເຊື່ອ ເຂົ້າເຊື່ອຄວາມຮູ້ຂອງນັກເຮືອນມັກຍົມດ້ານມີກາຣເປັນແປ່ງພຸດີກຽມ ນັກເຮືອນທີ່ມີຄວາມເຂົ້າວ່າກາຣເຍືນຮູ້ເກີດຫຸ້ນ ຍ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ ໂດຍອາຍະຍະເວລາຈະເປັນຜູ້ທີ່ມີຜລສົມຖົທີ່ທາງກາຣເຍືນສູງ ນອກຈາກນີ້ແລ້ວ ກາຣສຶກຫາຂອງ ດວເໜີກ ແລ້ວເຕັກເກຫ (Dweck & Leggett, 1988, pp. 256-273) ພບວ່າ ນັກເຮືອນ ກຸ່ມໜຶ່ງມີຄວາມເຂົ້າວ່າ ສຕິປັບປຸງຢາເປັນສິ່ງຕາຍຕົວ ແລ້ວຄວາມສາມາດໃນກາຣເຍືນຮູ້ນັ້ນຕິດຕັ້ງນາ ຕັ້ງແຕ່ເກີດ ໃນຂະນະທີ່ນັກເຮືອນອີກຄຸ່ມໜຶ່ງເຂົ້າວ່າ ສຕິປັບປຸງຢາສາມາດພັດນາໄດ້ໂດຍໃຫ້ເວລາ ແລ້ວ ປະສບກາຣົນ ຫຼົງເນື້ອຕ້ອງເພີ້ມກັບປັບປຸງຫາ ທີ່ອງການທີ່ຈ່າຍ ຖ້າ ນັກເຮືອນທັງສອງກຸ່ມຈະທໍາການໄດ້ ແມ່ນອນ ຖ້າ ກັນ ແຕ່ເນື້ອເພີ້ມກັບປັບປຸງຫາ ທີ່ອງການທີ່ຍາກ ນັກເຮືອນຄຸ່ມທີ່ເຂົ້າວ່າ ສຕິປັບປຸງຢາເປັນສິ່ງ ຕາຍຕົວຈະໄວ້ຮູ້ກາຣເດີມ ຖ້າ ແລ້ວໄໝສາມາດຖາກທາງແກ້ປັບປຸງຫາໄດ້ ສ່ວນນັກເຮືອນກຸ່ມທີ່ເຂົ້າວ່າ ສຕິປັບປຸງຢາສາມາດພັດນາໄດ້ຈະໄວ້ຮູ້ກາຣທີ່ແຕກຕ່າງກັນໜີ່າ ວິທີຈົນສາມາດແກ້ປັບປຸງຫາໄດ້ ໃນທຳນອນເດືອກກັນ ຄວາມເຂົ້າມີທີ່ພົດຕ່າງກັນກາຣກຳຫານດກາຣແສດງອອກທາງພຸດີກຽມຂອງຄນໃນສົງຄມ ຫຼົງທາກນຸ້າມີຄວາມເຂົ້າຍ່າງໄວແລ້ວຍ່ອມເປັນເຫດງົງໃຈໃຫ້ເກີດກາຣກະທຳ ທີ່ອພຸດີກຽມທີ່ ຕອບສັອງຄວາມເຂົ້ານັ້ນ ແລ້ວສ້າຄວາມເຂົ້າແປ່ງໄປຈາກເດີມ ພຸດີກຽມກີ່ຈະເປັນແປ່ງດາມໄປດ້າຍ (ດັ່ງໆ ໄກຍໂຍຮາ, 2538, ນ້າ 71) ຕັ້ງກາຣສຶກຫາຂອງເພົ່ງເຮົ້າ (Perry, 1968, Abstract) ທີ່ພບວ່າ ນັກສຶກຫາບວິບຸດຸນຸ້າທີ່ເຂົ້າເຮືອນໃນນາທິທາລີບປັບປຸງມີຄວາມເຂົ້າວ່າ ຄວາມຮູ້ເປັນສິ່ງທີ່ໄຟ້ຂັ້ນຂ້ອນ ແນ່ນອນ ແລ້ວໄດ້ມາຈາກແຫລ່ງເດືອກ ແຕ່ເນື້ອນັກສຶກຫາເຮືອນປົກສຸດທ້າຍຈະມີຄວາມເຂົ້າວ່າ ຄວາມຮູ້ເປັນສິ່ງທີ່ ຂັ້ນຂ້ອນ ໄມແນ່ນອນ ໄດ້ມາດ້ວຍເຫດຸຜລ ແລ້ວໜັກກາຣທີ່ຂັດເຈນ ນອກຈາກນັ້ນ ນັກເຮືອນບາງກຸ່ມນີ້ ຄວາມເຂົ້າວ່າ ຄວາມຮູ້ ທີ່ອກາຣເຍືນຮູ້ບາງສິ່ງບາງຍ່າງຈະເກີດຫຸ້ນໃນຄັ້ງແຮກຂອງກາຣເຍືນເທົ່ານັ້ນ

ส่วนบางกลุ่มเชื่อว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการของความพยายามในการสะสมความรู้โดยอาศัย
ระยะเวลา และนักเรียนบางกลุ่มมีความเชื่อว่า ความรู้คือ สิ่งที่ไม่รับข้อน หรือสามารถแยก
ออกจากกันได้อย่างชัดเจน ส่วนนักเรียนอีกกลุ่มเชื่อว่า ความรู้คือความรับข้อน หรือสิ่งที่มี
ความสัมพันธ์กันในระดับสูง ไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน (Schommer et al.,
2000, pp. 120-127) จากการศึกษาที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า นักเรียนแต่ละคนมีความเชื่อเรื่อง
ความรู้แตกต่างกันไป อย่างไรก็ตาม ความเชื่อเรื่องความรู้นั้นมีความสำคัญต่อการคิด ความรู้สึก
ความเข้าใจของนักเรียน ทำให้แสดงพฤติกรรมของมาในเรื่องความรู้ และการเรียนรู้ซึ่งพฤติกรรม
ดังกล่าวมีความสำคัญต่อผลการเรียนของนักเรียน

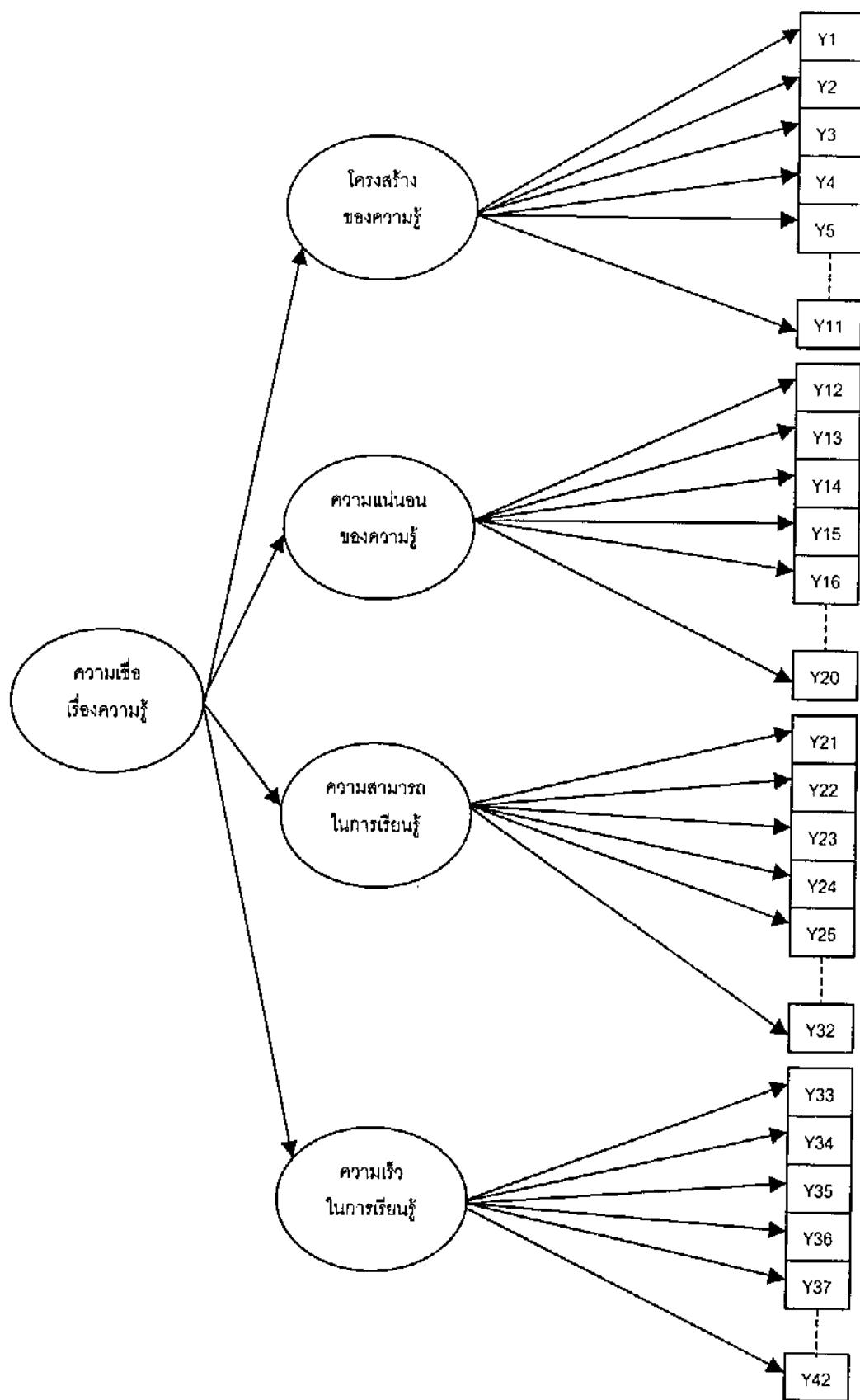
การศึกษาของขอท์เมอร์ (Schommer, 1990, 1993, 1998) พบว่า องค์ประกอบความ
เชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปัจจัย และนักศึกษามหาวิทยาลัย มี 4 ด้าน คือ ด้าน
โครงสร้างของความรู้ ด้านความแน่นอนของความรู้ ด้านความสามารถในการเรียนรู้ และด้าน
ความเร็วในการเรียนรู้ ส่วนการศึกษาของขอท์เมอร์ และคณะ (Schommer et al., 2000) พบว่า
องค์ประกอบความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาต้น มี 3 ด้าน คือ ด้านความแน่นอน
ของความรู้ ด้านความสามารถในการเรียนรู้ และความเร็วในการเรียนรู้ ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้
จึงจะศึกษาว่าองค์ประกอบความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในประเทศไทย
จะเหมือน หรือแตกต่างกับองค์ประกอบความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาต้นของ
ต่างประเทศหรือไม่ เนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นวัยรุ่นตอนต้น เป็นวัยคบกัน
ระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ ที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 13-21 ปี นักจิตวิทยาเรียกชื่อวัยนี้ว่า วัยพาย
บุคคล วัยหัวเดี้ยวน้ำต่อ หรือวัยหุนหันพลันแล่น เพาะกายเป็นวัยที่แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมา
อย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมทางอารมณ์ นอกจากนั้นแล้วเป็นวัยที่จะพัฒนาไปสู่
วัยผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นวัยที่ควรจะได้รับการพัฒนาให้สมบูรณ์เต็มที่ หากนักเรียนในวัยนี้มีความเชื่อ
เกี่ยวกับความรู้ และการเรียนรู้อย่างไร ก็จะส่งผลให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมตามความเชื่อนั้น
ซึ่งความเชื่อดังกล่าวจะส่งผลต่อการเรียนของนักเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออก
- เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับกลไกในเดลความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่
การศึกษาภาคตะวันออกกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สมมติฐานของการวิจัย

ชอห์มเมอร์ (Schommer, 1990, p. 498) กล่าวว่า ความเชื่อเรื่องความรู้เป็นความรู้ ส่วนบุคคล ที่เกิดจากการเรียนรู้ความเชื่อหล่าย ๆ ด้านเข้าด้วยกัน และความเชื่อทั้งหมดของบุคคลไม่จำเป็นต้องมีความซับซ้อนคงที่เหมือน ๆ กัน หรือพัฒนาในระดับเดียวกัน จากแนวคิดและงานวิจัยของ Schommer ระบุว่า ความเชื่อเรื่องความรู้ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ โครงสร้างของความรู้ ความแน่นอนของความรู้ ความสามารถในการเรียนรู้ และความเร็วในการเรียนรู้ จากแนวคิด และงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยนำมาตั้งสมมติฐานการวิจัยว่า ความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ โครงสร้างของความรู้ ความแน่นอนของความรู้ ความสามารถในการเรียนรู้ และความเร็วในการเรียนรู้ โดยมีโมเดลเชิงสมมติฐาน องค์ประกอบความเชื่อเรื่องความรู้ที่ใช้ในการศึกษา เพื่อตรวจสอบความต้องคล้องกันมากที่สุด ระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 โนมเดลเชิงสมมติฐานองค์ประกอบความเชื่อเรื่องความรู้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้องค์ประกอบความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. ได้แบบวัดความเชื่อเรื่องความรู้ที่สามารถนำไปใช้วัดความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เป็นแนวทางในการพัฒนา หรือส่งเสริมความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตของการวิจัย

1. องค์ประกอบความเชื่อเรื่องความรู้แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่
 - 1.1 โครงสร้างของความรู้ (Structure of Knowledge)
 - 1.2 ความแน่นอนของความรู้ (Certainty of Knowledge)
 - 1.3 ความสามารถในการเรียนรู้ (Ability to Learn)
 - 1.4 ความเร็วในการเรียนรู้ (Speed of Learning)
2. ประชากรในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษา ภาคตะวันออก จำนวน 8 จังหวัด ได้แก่ ฉะเชิงเทรา จันทบุรี ชลบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี ระยอง และสระแก้ว มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 34,042 คน (ข้อมูลจากกองแผนงาน กรมสถานศูนย์ศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 22 กรกฎาคม 2545) กลุ่มตัวอย่างจำนวน 900 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความเชื่อเรื่องความรู้ หมายถึง สภาพทางการรับรู้ของบุคคลที่มีต่อความรู้ และการเรียนรู้ ซึ่งมีความเข้าใจหลากหลาย และมีลักษณะแตกต่างกัน เนื่องจากประสบการณ์ของบุคคล หรือระยะเวลาที่เปลี่ยนไป เป็นการแสดงความรู้สึกนึกคิดของบุคคลเกี่ยวกับโครงสร้างของความรู้ ความแน่นอนของความรู้ ความสามารถในการเรียนรู้ และความเร็วในการเรียนรู้ สามารถวัดได้จากแบบวัดความเชื่อเรื่องความรู้ ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากแนวคิดของชอนนิมเมอร์ ประกอบด้วยความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับความรู้ใน 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

- 1.1 โครงสร้างของความรู้ เป็นการรับรู้ของบุคคลว่า ความรู้มีโครงสร้างอย่างง่าย หรือโครงสร้างซับซ้อน โดยบางคนอาจรับรู้ว่า ความรู้เป็นร่องรอย หรือข้อเท็จจริงที่มีลักษณะง่าย ๆ

ไม่ขับข้อน และแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน แต่บางคนอาจรับรู้ว่า ความรู้เป็นข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ขับข้อน มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง และไม่สามารถแยกออกจากกันได้

1.2 ความแน่นอนของความรู้ เป็นการรับรู้ของบุคคลว่า ความรู้มีความแน่นอน หรือเปลี่ยนแปลงได้ โดยบางคนอาจรับรู้ว่า ความรู้เป็นข้อสรุป หรือข้อเท็จจริงที่มีความแน่นอน ตายตัว และไม่เปลี่ยนแปลง แต่บางคนอาจรับรู้ว่า ความรู้เป็นข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงได้

1.3 ความสามารถในการเรียนรู้ เป็นการรับรู้ของบุคคลว่า ความสามารถในการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด หรือสามารถพัฒนาได้ โดยบางคนอาจรับรู้ว่า ความสามารถในการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ถูกกำหนด หรือติดตัวมาตั้งแต่เกิด แต่บางคนอาจรับรู้ว่า ความสามารถในการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลง และพัฒนาได้

1.4 ความเข้าในการเรียนรู้ เป็นการรับรู้ของบุคคลว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว หรือใช้ระยะเวลานาน โดยบางคนอาจรับรู้ว่า การเรียนรู้เป็นสิ่งที่สามารถเข้าใจ และเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว แต่บางคนอาจรับรู้ว่า การเรียนรู้เป็นสิ่งที่สามารถเข้าใจ และเกิดขึ้นได้ช้าต้องใช้ระยะเวลานาน

2. องค์ประกอบความเชื่อเรื่องความรู้ หมายถึง ตัวแปรแฟรงค์ความเชื่อเรื่องความรู้ของนักเรียนที่พัฒนามาจากการรวมตัวแปรสังเกตได้ และถ่วงน้ำหนักตัวแปรแต่ละตัวด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ

3. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออก